

Na okraj politické situace

V POLOVINĚ ROKU 2013

Vláda Petra Nečase pokračuje. I když ODS a TOP 09 jsou ve sporu takřka o všech problémech, ODS chce zrušit sKarty, TOPisté ne – ukazuje se, jak už dnes bývalý ministr Jaromír Drábek resort zaneřádl. Dodnes řádně nedostávají sociální dávky všichni a včas. Až Ústavní soud musel zrušit bezplatnou veřejnou službu jejich příjemcům. Velkou porci získala média, když „Hradní těžká váha“ navrhovala Livii Klausovou za velvyslankyni do Bratislavy. Karel Černínský dokonce pohrozil odchodem TOPistů z vlády, pokud by premiér s tím souhlasil. Téhož dne – 23. dubna 2013 – premiér označil tuto hrozbu za trapnou, poučil „knížete“ Karla, že vždy dodržuje ústavní zvyklosti a jediné další hloupé a neprozřetelné jeho výroky by ho přiměly ke změně postojů ke jmenování velvyslanců. Ministr průmyslu a obchodu Martin Kuba za ODS odmítl zvýšení daně z prodeje nemovitosti a její převedení z prodávajícího na kupujícího. Ale první hybatel ve vládě – ministr financí – tento návrh shodil ze stolu. ODS a TOP 09 jsou v sobě i v Praze kvůli financování tunelu Blanka, dopravního podniku a reorganizaci úřadu. TOPisté pohrozili odchodem z koalice. Ale i modří ptáci se dohadují, dva zastupitelé vzdali zastupitelský mandát na protest proti způsobům jednání primátora Prahy. Ale nad spory sebevětšími nakonec zvítězí snaha co nejdříve se udržet u moci. Vždy pohotově přiskočí Peaková dáma, která i když úřaduje na chodbě Úřadu vlády nebo v telefonní budce, poněvadž nemá svou kancelář, vládu vždy udrží při další existenci a dobře ví proč.

A premiér hystericky reagoval na odvolání Daniela Hermana z funkce ředitele Ústavu pro studium totalitních režimů: šlo o levicový puč, o snahu ČSSD a KSČM ovládnout minulost, o předzvěst povolební spolupráce těchto stran a nebezpečí pro naši demokracii. Daniel Herman řekl, že jeho odvolání bylo dlouhodobě připravováno. Vyslovil pochybnosti o kvalifikaci nástupkyně do této funkce, zapomněl říci, jakou on měl kvalifikaci kromě přezrálého anti-komunismu. Přestane zneužívání této instituce ve prospěch pravice?

Všem těmto událostem věnovala pozornost naše média. Zejména pro televizi to byla tučná sousta. Odváděla pozornost od každodenních problémů života občanů i k dalším událostem.

8. dubna 2013 odešla ze světa M. Thatcherová a Václav Klaus ocenil její razantnost v politice při privatizaci a protiodborovému počínání. Média donekonečna vyzvedávala Daniela Hermana a napadala Petrušku Šustrovou jako pachatelku „puče“. Celé dny věnovala atentátu

v Bostonu, k němuž došlo 15. dubna, výbuchu v továrně na hnojiva ve Westu 18. dubna a zejména výbuchu plynu na divadelní ulici v Praze 29. dubna. Moderátoři Borek, Kroužková, Písařovicová, Takáč se „vyřádili“ přes den, večer v Událostech, komentářích od 22.00 si tradičně podávají pozvané hosty „vyšetřovatele“ Drtinová, Klepetko, Veselovský na lopatky. U kandidátů na ústavní soudce je zajímaly nikoliv jejich odborné předpoklady, ale jejich někdejší členství v KSČ a zda to neovlivní jejich dnešní rozhodování včetně otázky, zda se nestydí, že byli členy KSČ. Nad všemi politiky a dalšími osobnostmi, které si zve, je Václav Moravec, který zprivatizoval nedělní televizní pořad Otázek ČT na pořad Otázek Václava Moravce. V něm vynakládá značné úsilí, aby pozvaní odpovídali tak, jak si on představuje. Jinak s vybranou dávkou drzosti jim skáče do řeči, jejich odpovědi přerušuje grafy, výňatky z projevů politiků i dalších osobností, které potřebuje k potvrzení svých názorů. Zejména tak postupuje, jde-li o představitele KSČM nebo ČSSD, které moc často raději do svého pořadu nezařazuje. Moderátoři televizních pořadů překročili úlohu dotazovaných a podílejí se vydatně na ovlivňování veřejného mínění v zájmu pravicového vidění světa. Tuto jejich úlohu potvrdil kardinál Dominik Duka při mši ve svatovítské katedrále 5. května 2013, kdy všem médiím poděkoval za „výchovu“ národa – šídlo v pytli neutajíš. Nasvědčují tomu i velmi časté vstupy poslance z povolání a plzeňského JUDr. Marka Bendy a Peakové dámy, která zastupuje především sama sebe.

Školní mládež bude mít prázdniny a dospělí dovolenou. Na chalupách, v lese a u vody nezapomeňme, že nás na podzim čekají výroční členské schůze a konference a především volby 2014. Připravujme se na ně s plnou odpovědností!

Karel JANIŠ

Pietní akt Ležáky

Vlastenecké sdružení antifašistů pořádá autobusový zájezd na pietní vzpomínku k 71. výročí vyhlazení osady Ležáky. Uskuteční se v neděli 23. června 2013. Odjezd z Brna je v 7,00 hod od zastávky autobusu 84 na Zvoňáče. Program od 8,30 do 12,00 hod. Předpokládáný návrat asi v 18 hodin. Cena 200 Kč na osobu.

Přihlásit se lze osobně na sekretariátě MěV do 17. června. Nutno složit nevratnou zálohu 100 korun. **did**

V ZÁJMU OBRANY PRAVDY O MINULOSTI

K odkazu 95. výročí vzniku ČSR a 75. výročí mnichovského diktátu připravila Jihomoravská krajská rada Klubu českého pohraničí konferenci. Proběhla 18. května 2013 v Brně.

V hlavním referátu připomněl PhDr. Karel Janiš vnější i vnitřní příčiny vzniku ČSR v roce 1918, Mnichova 1938 a rozdělení federace v roce 1992. Uvedl mnoho údajů o zpravodajských relacích veřejnoprávní televize, v nichž moderátoři často jednají s pozvaným hostem jak při výslechu trestného činu. Vytvářejí falešný obraz minulosti i přítomnosti, a tak podstatně ovlivňují veřejné mínění v zájmu pravicového vidění světa. Pozadu nezůstávají ani autoři článků v denním tisku a v knihách, které dnes vycházejí.

Po hlavním referátu postupně vystoupili prof. Stanislava Kučerová odmítnutím Dne české státnosti 28. září, kterým byl znevážen odkaz 28. října; JUDr. Jan Kux, který vysoce ocenil úsilí našich legionářů při tvorbě a stabilizaci demokratického charakteru republiky, současně seznámil účastníky s 55 000 kilometry, které absolvoval při cestách po stopách legionářů; doc. Josef Kůta s charakteristikou sledu událostí v roce 1992 a nepříznivých důsledků rozdělení federace v oblasti právní, ekonomické a mezinárodně politické; poslanec PS

PČR doc. Miroslav Grebeníček o rehabilitaci monarchie, Emila Háchy a protektorátní vlády a o tom, že minulost nelze hodnotit zákony přijatými v zákonodárném sboru, ale pracemi historiků. Odmítl honbu na čarodějnice těch, kteří by nejraději do pekla poslali telegram s textem „Adolfe, vrať se, odpuštěno“. Přítomně pozdravil předseda Jm KV KSČM

Miroslav Vlašín a ing. Reichel s charakteristikou činnosti Matice Čech, Moravy a Slezska.

Zrcadlo nastavené padělatelům minulosti a přítomnosti nepatří do skladu. Mělo by být k dispozici veřejnosti a zejména mladé generaci, jak o tom hovořili Anna Štofánová, Josef Styx i Vladimír Šaur.
Karel JANIŠ

KONFERENCE „KONEC SOCIALISMU?“

Tato akce byla pořádána Uníí českých spisovatelů (UČS) společně s VNK. Vystoupili na ní politolog prof. Oskar Krejčí, ekonomka doc. Ilona Švihlíková, analytik doc. Pavel Janičko, básník Karel Sýs, básník Michal Černík a další.

Každou středu se objevují v příloze HaNo Obrys-Kmen další příspěvky, na které se z časových důvodů nedostalo.

Jsem přesvědčena, že mnohým z Vás neunikla anketa v tomto periodiku, která souvisí s názvem této konference – „Konec socialismu?“

Ráda bych Vás seznámila s některými myšlenkami osobností, které se promítají v levém spektru.

Prof. Krejčí vyslovil větu, že socialismus 21. století je socialismem nové generace. Lidé budou reagovat na jiné problémy, než mělo 20. století. Jsou to problémy, které jsou natolik nové, že nesnesou analogii. Hovořil o tom, že je možno vypozařovat ztrátu solidarity na levici. Stále ale platí zásada, že není možno v demokracii použít násilí. Současná globalizace vytváří zároveň nové

sociální a ekonomické vztahy, nová vize socialismu se v nich může odrazit. Stále je zde velký prostor, který nabízí řešení, zatím zde nikdo dostatečně nevzal v potaz národní tradice a jejich možnosti.

Doc. Švihlíková zdůraznila, že lidé nemohou čekat, že se zásadní systémová změna uskuteční v České republice. Stojíme na okraji. Nejsme v centru vířícího kotle. Musíme být organizováni a hlavně připraveni. Musíme budovat nekapitalistické prvky uvnitř stávajícího systému.

Je zde řešení, kterým je vznik družstev na všech úrovních. Budeme pravděpodobně jednou z posledních zemí, kterou zasáhnou systémové změny. Je nutné brát na vědomí, že kapitalismus dokáže být velmi solidární. Nemůžeme čekat, až se něco přihodí, musíme kultivovat naše prostředí rozvojem debat, alternativ, diskusí, které nejsou samoučelné. Vytvářejí lidskou, kádrovou připravenost. Jde o praktickou výuku k solidárnosti a demokratičnosti uvnitř současného systému.

Básník Karel Sýs uvedl, že socialismus na zbrojení trátí, zatímco ekonomika v kapitalismu na tomto získává, zvláště pokud se neválčí na jejím území.

Doc. Pavel Janičko konstatoval, že skončila pouze jedna epocha socialismu, i Lenin předvídal retardační proces ve společnosti. Pohyb ve společnosti pokračuje. Kapitalistická scéna předvádí návraty nejen do 19., ale i do 18. století a dále. Kapitalismus je zdánlivě kvantitativně efektivní, společnost ale kvalitativně upadá. I nedokonalý socialismus měl více možností obrany pro lidskou společnost.

Jsme už svědky toho, že lidé jsou stále více konfrontováni s výhodou kolektivismu, individualismus se často odkrývá jako zástěrka pro parazitující jedince. Závěrečná fáze kapitalismu může trvat dlouho. Nelze přehlédnout možnost válečné konfrontace. Přesto je socialismus naše cesta 21. století, je to cesta humanismu, na které je nejvyšší hodnotou důstojný a plnohodnotný lidský život.

Marie VESELÁ

PROČ NĚKTEŘÍ MLADÍ VOLÍ PRAVICI (A CO S TÍM)?

Předseda městského výboru strany v minulých dnech při různých příležitostech (např. při akcích k výročí osvobození nebo oslavách 1. máje) vyslovil otázku, jaká je vlastně příčina, že především mladí lidé v posledních volbách ve značném počtu dali svůj hlas pravici. Myslím, že nejen mne tato otázka vedla k určitému zamyšlení. Odpověď není rozhodně jednoduchá, příčin bude celá řada a já si ani netroufám tvrdit, že bych na ni uměl dát jednoznačnou a objektivní odpověď. Pokusím se přesto nastínit některá východiska pro formulování odpovědi na tuto otázku a současně snad i náměty k vlastnímu řešení tohoto problému.

Osobně se domnívám, že jednou z příčin bude nedostatečná (což je vzhledem k věku pochopitelné) životní zkušenost. Dnešní mladá generace zažila tzv. reálný socialismus přinejlepším pouze v dětském věku. Má tedy o něm jenom **zprostředkované informace**, a to především od rodičů a jejich vrstevníků ve svém okolí. Tyto informace vypovídají o tomto období více či méně objektivně. Stejně tak zprostředkované jsou informace ze školy, které jsou, snad se na tom můžeme shodnout, přinejmenším neúplné, pokud nejsou přímo jednostranné. Dalším zdrojem zprostředkovaných informací jsou sdělovací prostředky, včetně veřejnoprávních, která ovládají značný prostor. Protože se jedná především o média pravice, z velké většiny vlastněná zahraničním kapitálem, nemíním zde hodnotit jejich objektivitu ztrácet místo. Jednoznačně se jim však daří ovlivňovat většinu mladé generace tak, aby přijala názor, že vše, co jen vzdáleně připomíná komunismus je třeba apriori odmítat. Samozřejmě, že existuje i levicový tisk a další media, nejen Haló noviny, bohužel nemá dosud potřebný dosah.

Čtvrtým základním zdrojem (jistě ne posledním) informací pro mladé lidi je jejich samostudium, tedy vlastní získávání informací dle konkrétního zájmu jedince. Dobré na tom je, že mladí lidé mají obecně zájem o získávání nových informací a diskutují o nich. Horší je však, že už méně často jsou ochotni číst rozsáhlejší texty a proto častěji upřednostňují kratší stati, komentáře, stanoviska, ... především na netu. Často jim chybí i orientace, co si vlastně k dané problematice přečíst a prostudovat. A možná právě proto, často bez hlubšího posouzení, přijímají za své argumenty, které nejen, že nemají s objektivní realitou pranic společného, ale mnohdy ji přímo záměrně zkreslují. Nutno dodat, že jestliže jsem uvedl, že mladí lidé nezažili socialismus, platí rovněž, že v podstatě nezažili ani kapitalismus. Nebyli totiž dosud nuceni řešit v podstatě žádné osobní životní problémy a řešení společenských problémů vnímají zpravidla zprostředkovaně přes média.

Další částí odpovědi na otázku v titulku může být to, že mladí lidé často s nabytými informacemi nepracují (často je to ani nezapadne), nebo to neumějí. **Získané informace tak berou jako hotové a pravdivé a tato tvrzení o určitých jevech či historických událostech nezkontrolují v souvislostech.** Prostě zde chybí uplatnění vědeckých metod při zkoumání konkrétních společenských jevů.

Dovolím si v této souvislosti malé odbočení: Nedávno jsem si opět přečetl román Džungle. Napsal ho již v roce 1905 americký spisovatel Upton Sinclair. Autor v něm takřka plasticky dokumentuje, jak kapitalismus dokáže využít pracujícího člověka, využít ho do posledního zbytku sil a pak ho jako nepotřebného odhodit. Znovu jsem žasl, jak pravdivý obraz naší dnešní reality poskytují slova napsaná před více než sto lety o kapitalismu v Chicagu. Ale vlastně není proč žasnout. Vždyť podstata kapitalismu se změnit nemůže. Pravda, v období studené války byl součástí dvou protikladných světových soustav kapitalismus přinucen k některým ústupkům směrem k sociálnímu státu. Avšak krachem prvního pokusu o budování beztržní společnosti tento

tlak vymizel, a zmíněné sociální výdobytky, které pochopitelně brzdí rozvoj soukromého kapitálu, jsou dnes úspěšně celosvětově odstraňovány – to jsou ty škrty v rozpočtech ekonomik jednotlivých států. V naší republice jsme toho pod vedením pravicových vlád svědky v podstatě denně. Asi málo a nedostatečně vysvětlujeme, že jestliže se nezdařil první pokus, je historicky nevyhnutelné, že bude následovat druhý a možná i další pokus, protože kapitalismus už svou historickou roli splnil (jak se dnes moderně říká vyhořel), a bude objektivně nahrazen novou společensko ekonomickou formací.

Proč toto odbočení?

Myslím, že se na něm dá dobře demonstrovat, že **informace o současné a budoucí realitě, které jsou nám pravicí dennodenně zprostředkovávány nemají s objektivní realitou a zákonitostmi společenského vývoje nic společného.** Každý, nejen mladý člověk by si měl dřív, než vysloví jakýkoliv soud nejprve rozvážit, zda své tvrzení opravdu podrobil důkladnému rozboru, zda může se svým tvrzením v konfrontaci s objektivní historickou realitou obstát. Mimochodem, na poslední členské schůzi naší stranické organizace vystoupila jedna soudružka s prohlášením, že **je šťastná, že vyrůstala v socialismu.** Své tvrzení zdůvodnila tím, že když ona byla mladá a zakládala rodinu, nejen že nemusela čelit, ba ani nevěděla, že mohou existovat takové problémy, s nimiž se setkávají dnešní studenti, mládež, mladá manželství. Tenkrát totiž fungovala nespočetně lépe péče státu o mladé lidi – veškeré školní potřeby byly zdarma, o školním nikoho nenapadlo ani uvažovat. Samozřejmě bylo porodné, rodinné příspěvky, novomanželské i nenávratné bezúročné půjčky. Neznali jsme nezaměstnanost, přes jisté problémy bylo zajištěno bydlení, takže jsme neznali bezdomovce, člověk se nemusel bát jít k lékaři aby nepřišel o zaměstnání... Tyto námátkou **vzpomenuté skutečnosti byly pro náš život rozhodně důležitější než problémy v zásobování tzv. nedostatkovým zbožím či nemožností kdykoliv vyjet kamkoliv za hranice.** (Mimochodem ani na ty nedostatkové banány nebyly tenkrát takové fronty, jaké zažíváme v současnosti denně na pracáku, a na cesty za hranice prostě nemáme.)

Proč tedy někteří mladí lidé inklinují k volbám kandidátů na pravici a co ke změně tohoto stavu můžeme udělat? V úvodu jsem zmínil, že odpověď není vůbec jednoduchá a jednoznačná a záměrem tohoto zamyšlení není ji zodpovědět. Snad právě proto se jistě můžeme shodnout, že **je třeba pomáhat mladým lidem v orientaci při řešení jak společenských, tak i jejich vlastních problémů. Vést s nimi diskuse podepřené objektivními argumenty. Pomáhat při jejich rozhodování koho volit, hovořit s nimi, předávat jim vedle konkrétních informací o našem programu i informace např. o průběhu a výsledcích Ideologické (ideově politické) konference KSČM 2013, která proběhla 25. května.**

Co říci závěrem?

Příští číslo Echa vyjde 12. září, kdy již budou probíhat **výroční členské schůze.** Pro nás to znamená, že letošní léto nebude oproti minulým zasvěceno jen zahrádkám či péči o vnučata, u některých i prázdninám a dovoleným. Pro řadu našich členů, pochopitelně především funkcionářů, bude i obdobím přípravy zmíněných schůzí, které **odstartují přípravu základních organizací na volby v roce 2014.** Netřeba připomínat, že v letošním roce **není důležitějšího stranického úkolu než právě příprava na tyto volby.** Příprava na to, aby dopadly co nejúspěšněji. A aby dopadly co nejúspěšněji bude záviset na tom jak a kolik potenciálních voličů našeho volebního programu a tedy našich kandidátů dokážeme **oslovit a především získat.** A jak vyplývá z výše uvedeného, jedna z cest vede i přes vyargumentovanou pomoc při hledání vlastní politické orientace i mladé generaci.

MSV 2013 - PARTNERSKOU ZEMÍ BUDE TURECKO

Letošní 55. Mezinárodní strojírenský veletrh se stane místem dalšího poznávání vzájemných obchodních možností mezi Tureckem a Českou republikou. Při oficiální návštěvě předsedy vlády Turecké republiky Recep Tayyip Erdogana byla potvrzena účast Turecka na 55. Mezinárodním strojírenském veletrhu 2013 jako partnerské země veletrhu. MSV se uskuteční od 7. do 11. října.

Turecko k účasti na MSV 2013 v prestižní kategorii partnerské země vyzval v rámci bilaterálních jednání a česko-tureckého podnikatelského fóra ministr obchodu a průmyslu Martin Kuba. Potenciál vzájemné obchodní, průmyslové a investiční spolupráce není zdaleka vyčerpán a proto další možností vzájemného dialogu ke spolupráci v oblasti strojírenství by mohl být letošní Mezinárodní strojírenský veletrh v Brně.

Makroekonomická data dokládají dlouhodobý rychlý růst turecké ekonomiky. Turecko se snaží o prolomení hranice objemu exportu 150 mld. USD zvýšením konkurenceschopnosti na vyspělých zahraničních trzích ve všech oborech včetně strojírenství. Česká republika je pro Turecko rovněž jednou ze zájmových zemí EU a je považována za vhodný odrazový můstek na trhy střední Evropy. Současně Turecko představuje pro český vývoz jednu z 12 prioritních zemí a je po Číně druhým nejdůležitějším trhem v oblasti Asie.

Generální ředitel Veletrhů Brno Jiří Kuliš konstatoval že po úspěšném vystoupení Indie na MSV v loňském roce bude Turecko další rychle se rozvíjející světovou ekonomikou, která se v Brně představí oficiální vládou podporovanou účastí. Zainteresované turecké hospodářské instituce počítají s účastí na 100 tureckých firem. **did**

AUTOBUSY PRO HENDIKEPOVANÉ OBSLOUŽÍ VÍCE ZASTÁVEK

Malé autobusy pro všechny cestující, ale přednostně pro vozíčkáře a jinak hendikepované osoby obsluhují v Brně od května více zastávek.

Jezdí dle jízdního řádu MHD Brno na lince 82 v oblasti Vinohrad a Líšně. Nově obsluhují zastávky u pošty v ulici Strnadova a Mikulovská. Její trasa se prodloužila až do zastávky Pálavské náměstí. V oblasti Líšně a Vinohrad přibyl jeden školní spoj jedoucí ráno z Pálavského

náměstí ke škole a poliklinice v Horníkově ulici.

Linka 81 funguje od května opět v sezónním režimu. Zajíždí do zastávky na hrad Špilberk, což je přínos pro méně pohyblivé cestující. Obsluha této zastávky funguje pouze v turistické sezóně do konce října. Původně měly tyto malé autobusy jezdit na hradní kopec od dubna. Kvůli špatnému počasí byl termín o měsíc odložen. **(vž)**

UČÍ SE UŽÍVAT ZNAKOVÝ JAZYK

Osmadvacet úředníků brněnského magistrátu, kteří ve své profesi jednají s veřejností, prošlo výcvikem v ovládání znakového jazyka neslyšících.

O zvýšení své kvalifikace dostali certifikát s tím, že se umějí na úřadě domluvit i s hluchým klientem při vyřizování jeho záležitostí. Tajemník brněnského magistrátu Pavel Loutocký potvrdil, že úředníci s touto novou re-kvalifikací jednají s občany u přepážek např. na odborech dopravy, správních činností, bytovém či živnostenském.

Třeba na dopravním odboru vyřizují denně výměnu asi 530 řidičských průkazů. V Brně jim ještě zbývá vyměnit do konce roku 28 000 řidičských průkazů starých za nové se znakem EU. A to ze zákona zdarma. Při změně zdravotního stavu a požadavku lékaře zapsat do ŘP potřebu nosit při jízdě brýle, požadují po žadateli o průkaz poplatek 50 Kč. **(vž)**

DO NOVÉHO ŠKOLNÍHO ROKU ZMIZÍ Z BRNA 3126 AUTOMATŮ

Brněnské kulturní osobnosti, jako jsou Goldflam, Bittová či Yvetta Hlaváčová, vyzvaly Ministerstvo financí ČR k rychlému zrušení povolenek provozu hazardních hracích přístrojů v Brně, které jsou v rozporu s vyhláškou města. Dle rozhodnutí Ústavního soudu ČR je ministerstvo povinno všechny takové automaty zrušit. Pro Brno to konkrétně znamená 3126 přístrojů, které v nejbližší době zmizí.

Zcela bez hazardu tím budou městské části Střed, Sever, Královo Pole, Židenice, Žabovřesky, Bohunice, Starý i Nový Lískovec, Líšeň, Bystrc, Ivanovice, Jehnice, Kníničky, Maloměřice, Ořešín, Vinohrady a Žebětín. Oázou hazardu ve městě zůstanou jen Řečkovice s 69, Černovice s 83 a Jih se 127 ministerskými automaty.

Aleš Ziegler, právník občanské organizace Brněňané uvedl: »Ministerstvo financí je povinno rušit automaty i bez vyzvání, ale vzhledem k jeho dosavadní-

mu přístupu je oficiální podnět důležitý počín, navíc když ho podávají vážené brněnské osobnosti. Součástí podnětu je přehledná tabulka a mapa, kde jsou konflikty s vyhláškou ukázány. Ministerstvu stačí jen naši tabulku převzít, zahájit správní řízení a automaty zrušit. Nejspoději do začátku školního roku bude hotovo.«

Matěj Hollan z Brněňanů: »Toto velké rušení hazardu je možné jen na základě dosavadního zodpovědného přístupu města a městských částí k hazardu. Můžeme být s primátorem Onderkou či starostou Brna-Středu, Liborem Štástkou, v mnoha věcech ve sporu, ale v tomhle jsme našťastí zajedno. Konkrétně Brno-Střed nechce na svém území ani jeden automat. Věřím, že toto odhodlání brněnským politikům zůstane - paradoxně teď totiž může automaty do města vrátit jen samo zastupitelstvo, změnou vyhlášky k horšímu, což se, doufám, nemůže stát. Zastupitelstvo se může k našemu podnětu připojit.« **(vž)**

Kytice růží

Bylo to před léty
dvaceti,
léto vyzývalo
rudé růže,
tys měl rád
jenom ty.
I dnes
sametové okvěti
tu není na věčnost
jenom láska
má svůj květ
i v pozdním podletí.

Marie Veselá

KDY SI PŘIPOMÍNAT SLOVANSKÉ VĚROZVĚSTY?

Svátek Cyrila a Metoděje slavíme my Češi (a také Slováci) 5. července. Tak to vymohl na papeži Piu IX. v roce 1862, krátce před 1000. výročím příchodu slovanských věrozvěstů Konstantina a Metoděje, tehdejší olomoucký arcibiskup kardinál Fürstenberg; do roku 1862 se připomínala soluňská mise na Moravu 9. března. Březnové datum se církevním hodnostářům zdálo málo vhodné pro organizování poutí a velkých oslav pod širým nebem, neboť v tu dobu taje snůh, v noci zpravidla mrzne a přes den bývá bláto nebo náledí. Hlavním důvodem přesunu data vzpomínky však byla zřejmě skrytá snaha oslabit význam Jana Husa, jehož památka v 19. století vlivem Palackého, také Moravana, se stále více zdůrazňovala. Konstantin s Metodějem

se jako „protiváha“ k Husovi z propagandistických důvodů dobře hodili. Datum 5. července však nemá žádný vztah k oběma Soluňanům.

Jihoslované slaví oba svaté dnes podle gregoriánského kalendáře 24. května, což odpovídá juliánskému kalendáři 11. května. To už je datum vhodnější. Připomeňme, že dle pramenů Konstantin a Metoděj vyšli ze Soluně a dorazili do Rostislavova sídla na Velké Moravě v roce 6371 podle byzantské éry, což po přepočtu na juliánský kalendář odpovídá období od 1. září 862 do konce srpna 863. Šli pěšky, tedy několik měsíců, a sotva je pravděpodobné, že by tak dlouhou cestu nastoupili začátkem zimy; předpokládá se, že ze Soluně odešli začátkem jara, pak mohli dorazit na

Moravu právě v květnu. Patrně stejného názoru byli naši historikové, kteří rozhodli, že letos 25. května se bude konat oslava začátku šíření hlaholice na místě, kde předpokládáme Rostislavovo sídlo, totiž poblíž Mikulčic u Hodonína. K tomu je třeba dodat, že hlavní přínos cyrilometodějské mise spočívá v zavedení písma pro slovanský jazyk Moravanů, písmo se následně rozšířilo k ostatním Slovanům (také k Polákům, kde se neujalo) a tím se naši předkové zařadili mezi vzdělané národy Evropy. Nejde tedy o „pokřtění“, křesťanská víra u nás už byla, jenže šířená cizím jazykem, předcyrilometodějsí kněží přišli z germánské nebo keltské jazykové oblasti. Byli to cizinci, Moravané jim nerozuměli, proto se velkomoravský kníže Rostislav obrátil na byzantského panovníka, kde Slované žili (další souvislosti jsou politicky složitější, o nich zde nepíšeme).

Datum v druhé polovině května je sice sympatické, je však podloženo jen domněnkou. Mnohem určitější jsou data úmrtí obou světců, protože ve středověku byla zaznamenávána a už dávno připomínána. Metoděj zemřel podle juliánského kalendáře 6. dubna (dnes 19. dubna) 883, Konstantin, který krátce před smrtí přijal řeholní jméno Cyril, již 14. února v Římě roku 869. Rozhodující je úloha Konstantina-Cyrila, protože on sestrojil slovanské písmo. Přepočítání data jeho úmrtí do gregoriánského kalendáře je složitější, protože šlo o byzantského občana, rok se tehdy v Byzanci počítal od 1. září do konce srpna a měsíc únor v Římě byl vlastně „zbytek“ roku, proto byl každý čtvrtý (přestupný) rok o 1 den delší (Římané rok počítali tehdy od 1. března).

V Byzanci byl únor každý rok stejně dlouhý, juliánský kalendář je nyní o 13 dní pozadu proti současnému gregoriánskému, 14. 2. je tedy dnes 27. 2., což je čtvrtý den od konce měsíce. Jelikož byzantský februius byl stejně dlouhý jako jiné měsíce, měli bychom si sv. Cyrila připomínat čtvrtý den před koncem našeho února, tedy svátek obou slovanských věrozvěstů by měl být u nás slaven 25. února a tento den by měl být dnem pracovního klidu – jenže, řekněte to „moudrým hlavám“ z naší politické pravice a uvidíte, jaký tanec spustí kolem takového návrhu, protože to „vymysleli komunisté“. Že začátkem listopadu 1612 v Rusku vyhnali interventy z Polska a někdejší svátek Říjnové revoluce v tichosti změnili na svátek osvobození od uchvatitelů ze Západu, o tom se v tichosti mlčí. Ale nenastane změna za pár let u nás? **Vladimír ŠAUR**

V LÍŠNI A V ÚTĚCHOVĚ VZNIKNOU NOVÁ SPORTOVNÍ CENTRA

Vznik dvou nových sportovních areálů rozhodla Rady města Brna. Sportovci získají nové prostory v městské části Útěchov a rozroste se i sportovní centrum při ZŠ Novolíšeňská v městské části Líšeň.

V Útěchově vznikne nový sportovní areál za 12,2 milionu Kč a rozšíří se tam sportovní vyžití pro veřejnost. Jednopodlažní budova bude mezi tenisovými kurty, nohejbalovým hřištěm a hřištěm pro malou kopanou. V přízemí u vstupního foyer budou šatny sportovců a občerstvení a dále technické místnosti, kancelář správce objektu a sklad nářadí, tělocvična, kancelář a klubovny pro účely tělovýchovné jednoty. Areál bude uzpůsoben pro tělesně postižené.

Primátor Brna Roman Onderka

předpokládá, že město získá na tento projekt dotaci 11 milionů korun.

Tělocvična ZŠ Novolíšeňská se dočká přístavby, ve které bude cvičební sál, šatny a hygienické zázemí. Modernizaci podstoupí dvě venkovní hřiště na volejbal, samostatné hřiště na plážový volejbal a futsalové hřiště. Předpokládaná cena přístavby 11,5 milionu korun. V Líšni je naplánováno Sportovní centrum pro všechny generace. Jeho cílem je výrazné zlepšení a zdokonalení výuky tělesné výchovy ve sportovních třídách i klasických hodinách, ve školní družině a také při využití volného času žáků mimo vyučování. Ke zkvalitnění sportovního vyžití dojde také pro veřejnost, neboť sportovní areál bude přístupný i pro mimoškolní aktivity. **(vž)**

O TOM NAŠEM KARLOVI V ČERNÍNSKÉM PALÁCI

Tak se snažil v úsilí přijít do hradních komnat, ale nevyšlo mu to. Velice se ozval, když Miloš Zeman dost neprozřetelně prozradil, že by rád jmenoval Livii Klausovou velvyslankyní na Slovensku. Prý není kariérní diplomatkou (asi na rozdíl od pána lesů, vod a strání s modrou krví), je už stará (je o 6 let mladší) a bylo by to pro ni „za rohem“ a nikoliv v Kongu nebo v Tramtárii. Nevyplácí se nefandit mu při prezidentských volbách tak, jak např. herec Martin Stropnický, Věra Čáslavská a další. Bylo dost těch, kteří se pro Klausovou vyslovili – 10 let byla první dámou a navíc, je slovenské národnosti. A nechybělo ani kladné vyjádření slovenského premiéra i Magdy Vašáryové, diplomatky, i když byla a je především herečkou. Náš Karel trvá na svém a vyhrožuje opět demisí. Už včera bylo pozdě.

Čas od času jsou slyšet názory o Karlově věku. Je nejstarším členem vlády, rád si zdřímneme zejména tehdy, když slyší kecy, jak se omlouvá. Ale on dobře ví, že v politice není zdaleka nejstarší. Vždyť napočítáme 10 hlav států daleko starších. 89 let je hlavě státu Izrael a Zimbabwe, 88 let v Saudské Arábii a v Etiopii, 87 let je italskému prezidentovi právě znovu zvolenému, 86 let je britské královně, 85 let mají ti nejvyšší v Malajsii a Thajsku a 83 let je kuvajtskému a řeckému prvnímu v zemi. Takže, náš Karel Černínský je z generace o 10 let mladší a teoreticky by mohl v roce 2018 znovu kandidovat na prezidenta republiky – on se vyjádřil, že už nikoliv. Co bude za pět let? **Karel JANÍŠ**

FRANTIŠEK PALACKÝ – 215. VÝROČÍ NAROZENÍ

Budoucí politik a především historik František Palacký se narodil 14. června 1798 v Hodslavicích v rodině učitele. Již v 5 letech přečetl celou bibli a na evangelických školách v Trenčíně a v Bratislavě ovládl latinu, francouzštinu, angličtinu, učil se italštině, španělštině, ruštině, arabštině. Po příchodu do Prahy v roce 1823 se rozhodl věnovat se dějinám. 20 let studoval v mnoha našich i zahraničních archívech. Pronikl do světa šlechty: bratrů Šternberků, Clam Martinice, Kinského, dostal se k Chotkovým, Kolovratům, Černínům a stal se jejich archivářem – získal finanční podporu a existenční zajištění. Stavové ho vyzvali, aby sepsal dějiny českého národa a císař dal souhlas k ustanovení Fr. Palackého zemským historikem.

DĚJINY NÁRODA ČESKÉHO V ČECHÁCH A NA MORAVĚ se staly jeho hlavním dílem. 1. vydání vycházelo v letech 1848-1867 (současně s ním v letech 1836-1867 vydání německé), a to 5 dílů v 10 svazcích. **Palacký své dílo považoval za nutný úkol buditelský** – ukázat národu, co jej kdy v jeho dějinách činilo silným a co slabým, jaké kdy bylo jeho poslání ve světě, minulost je tu příkladem pro přítomnost. **Celým dílem prostopuje filozofie našich národních dějin.** Palacký vycházel z přesvědčení, že život je podmíněn dvěma základními silami, jejich zápasem a vyrovnáváním:

v našich dějinách jsou jimi svět český nebo slovanský a svět německý nebo římsko-germánský. Před vstupem Čechů a Slovanů na jeviště dějin ve Středomoří vznikla křesťanská náboženství, řecká věda a civilizace a římská světová říše. Po překonání antického světa germánskými kmeny začal boj mezi nimi a přicházejícími Slovanů, kteří měli dvě možnosti: zvítězit nebo podlehnout. Tento vývoj charakterizoval Palacký myšlenkou, že **dějiny našeho národa jsou ustavičným stýkáním a potýkáním se slovanství s římanstvím a němečtvím**, že naše dějiny se zakládají na sporu s němečtvím. **Za náš první úkol považoval vést boj za svobodu.**

Palacký svými přísně vědeckými metodami učinil konec obdivům k udatným předkům dávnověku a za slavnější a trvale hodnotnější považoval **období husitské**. Náš národ šel za ideou svobody lidského rozumu s celou svou duší, s obětmi na lidech a majetku tak poskytl celému světu příklad národa dobrého a pokrokového. Před touto silou se ukázala slabou i přesila cizích vojsk.

Vítězství husitů bylo podmíněno širokou demokratickou základem. Trvale se však husitské hnutí nemohlo udržet pro nejednotu, nesvornost, tendenci k anarchii – důsledkem byla bratrovražedná bitva u Lipan, od níž pak přes období úpadku v době vlády Jagellonců vedla cesta k Bílé hoře. Tu Palacký posuzuje jako období smutné a tragické s důsledky pro další existenci českého národa. Palacký dějiny po ukončení jagellonského vládnutí ve svém díle nepopisuje, **pro něho skončily právě dějiny českého národa roku 1526**, pak následovala rakouská poroba a bělohorské ponížení; teprve národní obrození přivedlo český národ po zrušení nevolnictví a roboty ke svobodě a demokracii. Palacký k tomu přispěl vydatně svou vědeckou, politickou i organizátorskou činností.

Postupem času rostla Palackého nedůvěra v možnost vytvoření Rakouska jako spravedlivého domova slovanských národů. Ve spisu *Idea státu rakouského* se v roce 1865 vyjádřil, že „byli jsme před Rakouskem, budeme i po něm“. Vývoj ve 20. století dal Palackému za pravdu.

Již za života Palackého vystoupil proti jeho pojetí dějin našeho národa autor obsáhlého díla o dějinách Prahy Václav Vladivoj Tomek (1818-1905), pozadu nezůstal Josef Kalousek (1838-1915), který vyzval přímo k zavržení Palackého pojetí. **Největším odpůrcem Palackého názorů** však byl další historik **Josef Pekař** (1870-1937).

Ten **proti husitství postavil pobělohorskou dobu, protireformaci, baroko**. V přednášce, kterou přednesl 5. listopadu 1928, představil svou koncepci dějin našeho národa. Řekl mimo jiné: „Snad vše, co zahrnujeme pod pojem kultura, vnášela do Čech od počátku jejich státního života cizina ... není asi ničeho, co vidíme, čím a jak žijeme, nač myslíme a činíme, co by nebylo ovlivněno nebo přímo dáno cizinou ... všechen život hmotný, společenský i duchovní je jen formou nebo přímo kusem pokrovu a stavu západoevropského ... tedy ne pouze stýkání a potýkání podle formule Palackého, ale **stálé přejímání, podléhání, syčení se vzorem a myšlenkami pokročilejších sousedů světa germánského a románského je nejmocnějším a daleko nejvýznamnějším faktem a faktorem našich dějin ...** při husitství je na rozdíl od Palackého a jeho pojetí třeba zdůraznit, že je to podíl v myšlenkové a mravní snaze, k níž nás vychovala, již knám vznesla cizina, nikoliv něco, co by nezávisle od Evropy vyrostlo samo z českého ducha a prostředí ... naše země se staly ze-

František Palacký

měmi osazenými dvěma národy, Čechy a Němci ... **výčet toho, co na naší půdě Němci vykonali, čemu nás naučili, byl by velmi obsáhlý ...** německé výchově děkujeme, jsme-li v schopnosti hospodářské a průmyslové, v administrativě, kázní a pracovitosti dále než ostatní národové východní.“ (Viz Spor o smysl českých dějin 1895-1938, nakladatelství TORST Praha 1995, s. 503-4, 508-511.)

Podobná, ne-li stejná hodnocení slyšíme z úst polistopadových politiků a čteme v pravcovém tisku. Omlouvají se za odsun Němců po roce 1945, popírají náš slovanský původ, rozšiřují nenávisť ke všemu ruskému, srbskému a slovanskému vůbec, pojmy vlast, vlastenectví, národ jsou jim cizí, poněvadž jsme se vrátili „z Asie do Evropy“ atd.

Zdeněk Nejedlý (1878-1962) již **ve stati z 15. října 1926** o vztahu naší buržoazie uvedl: „... dnešní tzv. národní společnost ... již tak „vyspěla“, že národní velikáni minulé doby jsou naivní hlupáckové, nad něž se nesmírně cítí povýšena ... **nějaká anglická nebo americká povídka je našemu vlastenci víc než celé literární dílo „našich velikánů“** ... má už svou vlast jinde než oni naivní naši buditelé ... hlásali názory, které naše buržoazie nemůže potřebovat ... **Palacký je této společnosti docela cizí** pojetím života jako neustálého zápasu dvou sobě protichůdných sil ... dnešní naší „národní“ společnosti nevyhovuje již ani Palackého filozofie českých dějin ... mluvím se stal prof. Pekař, jenž volal po nové filozofii našich dějin v soulase s novou naší situací ... inu ovšem, každý zbohatlík a povýšenec, když se dostane tam, kam se po léta dral, zahazuje zásady, jimiž se tam dostal ... přijímá zásady a morálku těch, mezi něž se šťastně dostal ... my máme jednat podobně – **kam tedy dnes s Palackým a s jeho filozofií českých dějin, ta by nám v tom přece překážela, a proto pryč s ní!**“ (Viz Zdeněk Nejedlý, *Velké osobnosti, Naše vojsko, Praha 1953, kapitola František Palacký, s. 45-57.*)

Aktuální platnost a předvídatost Palackého filozofie dějin potvrzují i tzv. nároky landsmansaftu. I hodnocení Zdenka Nejedlého nezastaralo! Nedivme se našim předkům, že vzhlíželi k Františku Palackému s úctou a nazývali ho Otcem národa.

Karel JANIŠ

VÝROČÍ – CYRIL A METODĚJ - 1150 LET

Velká Morava má v našich dějinách specifické místo. Ranně feudální stát s nepřilíh dlouhým trváním se stal v průběhu věků tématem k němuž se představitelé našich pozdějších státních celků vraceli.

Karel IV., budující státní tradici, povolává do kláštera na Slovanech mnichy slovanské liturgie. V baroku dějepisci pojmenovávají po věrozvěstech Cyrilu a Metodějovi každou studánku na poutních místech. V 19. století bylo cyrilometodějské výročí záštitou k moravské demonstraci národního cítění novodobého českého národa.

V polovině 20. století povstala Velká Morava jako Fénix z archeologických vykopávek velkoryse dotovaných státům. Do té doby žila hlavně v církevní tradici a její existence se opírala o nemnohé zmínky v kronikách nepřátel Velké Moravy. Znovu povstala pod nástroji archeologů velkomoravská města a akcentovala se její úloha jako bašty tehdejší doby odolávající Západu. U objevených církevních staveb se poukazovalo na spojitost s východním křesťanstvím. Jako předzvěst změn prohlašuje v roce 1980 papež Jan Pavel II. světce Cyrila a Metoděje za patrony Evropy. Po roce 1989 zařadili někteří historici, dle společenské poptávky, Velkou Moravu na konec pravěkého vývoje českých zemí a nikoliv jako první český státní útvar. V této interpretaci byly prvním státním útvarem přemyslovské Čechy podřízené německým císařům. Nyní se opět Velké Moravě dostává pozornosti v souvislosti s výročím 1150 let příchodu cyrilometodějské misie.

Jaká byla Velká Morava ve skutečnosti?

Neměla dlouhé trvání, tak jako řada ranně feudálních států, a také se opírala o vojenskou moc panovníka. Dle kronikáře Svatoplukovo vojsko táhlo kolem pozorovatele od rána do večera. Šíření křesťanství bylo mocenskou záležitostí. V strategickém prostoru srdce Evropy musel panovník manévrovat mezi tehdejšími velmocemi opírajícími se o křesťanskou civilizaci. Rastislav volil vzdálenou velmoc Byzanc jako spojence před nebezpečnými sousedy Franky. Byzanc poslala nejlepší intelektuály osvědčené v zahraničních misiích. Vytvořili slovanské písmo a první liturgii v národním jazyce v tehdejší křesťanské Evropě, navíc schválenou Římem. Na Velké Moravě ženy nosily honosné šperky, vytvořené náročnými orientálními technologiemi a odívaly se do luxusního brokátu. Knížecí družiníci byli vy-

zbrojeni meči z damascenské oceli, po řadu následujících století v Evropě nevidané, mezi služebníky měli exotické černochoy. Nic nemění na obraze rozdíl mezi křesťanskou vládnoucí vrstvou a ostatním obyvatelstvem. Ve vesnici vzdálené 6 kilometrů od Mikulčic, kde bylo 13 kostelů, pohřbívali vesničané své mrtvé podle pohanského ritu – zároveň, pod mohylami. V přemyslovských Čechách si na to stěžuje o staletí později kronikář Kosmas. **Velká Morava skončila na svém strategickém umístění v centru Evropy stejně jako pozdější naše státní celky - oběti sporu velmocí.**

Komplexní pohled na Velkou Moravu a její úlohu v historii podává výstava Moravského zemského muzea umístěná do 29. IX. v Paláci šlechticů na Koblišné. Název **“Cyril a Metoděj. Doba, život a dílo”** zahrnuje archeologii, historii, ohlas misie v hudbě, literatuře a divadle doplněná fotografickou výstavou míst u nás i na Balkáně spojených s cyrilometodějskou misíí.

Archeologické exponáty zahrnují nejenom výše zmíněné šperky a meče, ale i doklady vzdělanosti, jako slovanské překlady církevních textů a písátka do voskových tabulek žáků i nejstarší zvon ve střední Evropě nalezený na Slovensku a modely velkomoravských staveb. Hudba zahrnuje exponáty, od písně Adama Michny z Otradovic z roku 1683, po faksimile autografu Janáčkovy Glagolské mše a lze tak pokračovat popisem expozice literatury a divadla.

Výstava vytvořená, jako součást celostátních oslav cyrilometodějského jubilea, k 1150 výročí příchodu byzantské misie Konstantina/Cyrila a Metoděje na Moravu, je imponující svým rozsahem a úhlem pohledů. Jen škoda, že je propastný rozdíl mezi odbornou sestavou Moravského zemského muzea a menežmentem. Jinak by se v tiskové zprávě neopakovaly fatální chyby snižující v očích novinářů kvalitu výstavy a pod ní podepsaných odborníků. /V/

1. azъ 1	2. buky 2	3. vědě 3	4. glagoli 4	5. dobro 5	6. jestъ 6	7. živěte 7	8. džělo 8	9. zemlja 9
10. iže 10	10. ikъ 10	11. ižej 20	12. dřev 30	13. kako 40	14. ljudьje 50	15. myslite 60	16. našъ 70	17. onъ 80
18. pokojъ 90	19. rci 100	20. slovo 200	21. tvrdo 300	22. ukъ 400	23. fertъ 500	24. chěrb 600	25. otъ 700	
26. pe 800	27. ci 900	28. chěrb 1000	29. ša 1000	30. jerъ 1000	31. jery 1000			
32. jerъ 1000	33. jatъ 1000	34. jušъ 1000	35. jěšъ 1000	36. ošъ 1000	37. jěšъ 1000	38. yžica 1000		

CYRIL A METODĚJ V BRNĚ V OZVĚNÁCH

- Výstava Moravského zemského muzea v Paláci šlechticů na Koblišné ulici.
- Trojlodní bazilika zasvěcená oběma bratřím v Židenicích z roku 1935.
- Kaple sv. Cyrila a Metoděje v Bohunicích z roku 1871.
- Cyrilometodějská církevní základní škola na Lerchově ulici z roku 1993 v sousedství Cyrilometodějského gymnázia a střední odborné školy pedagogické založených Kongregací sester sv. Cyrila a Metoděje.
- V budově původní Cyrilometodějské záložny na Zelném trhu sídlí dnes čtyřhvězdičkový hotel Grandezza. Zachován zůstal emblém obou bratří zabudovaný do ozdobných mříží a spodní části kovových vstupních dveří.
- Sousoší Cyrila a Metoděje na Přemyslově náměstí ve Slatině z roku 1887.
- Novinkou je sousoší obou bratří na Petrově z dílny sochaře Vladimíra Matouška a architekta Radima Horáka. Z dřevěného modelu vytvořil sousoší kameník Jan Leitgeb.
- A městské divadlo v Brně přichází v Biskupském dvoře s inscenací Cyril a Metoděj aneb Dobrodružství písma, v níž činoherní části prokládá balet s hudbou.

kj

❑ **HEREC PAVEL TRÁVNÍČEK S JEMNOU IRONIÍ VYPRÁVÍ.** V Magazínu Práva z 20. dubna 2013 řekl, že špičkový divadelní plat byl 2 200 korun, když začínal ... na ty platy si tehdy zvykli a byli odsouzeni k dobrovolné chudobě. Po listopadu se herci museli začít starat sami o sebe, měli maličko agentury a díky tomu měli herci příjem ... Přežili i polistopadovou krizi, kdy do divadla nikdo nechodil, protože všechny zajímala politika. Politika je bezva zaměstnání, lepší než herectví, každý jí rozumí, každý do ní může kecat. A tady se může stát, že z účetního z Horní Dolní je naráz místopředseda vlády, protože jeho strana vyhrála volby, závratná kariéra není vyloučena. Politika Trávnička neláká, hnusí se mu, uznává, že je to dobrá obživa, zvláště dnes. A ten systém je stejně odporný jako kterýkoli jiný. Zpolitizováno je vše, chleba i rohlíky. Politik by měl vystoupit jen tehdy, kdyby chtěl národu oznámit něco pozitivního. Člověk zatím nic lepšího než peníze nevymyslel. I když mu oblíbený muzikant Jožo Ráž říká, že kapitalismus stojí za h..., protože v něm se peníze stanou jediným smyslem. Člověk zjistí, že mu umožňují různé věci, lidi za nimi jdou, protože je to ohromné lákadlo, jdou za nimi jako myš do pastičky za sýrem a možná až na pár pomatených intelektuálů. A morálka nesouvisí s IQ, moderní zloději jsou chytří a inteligentní grázlové s mobilem a notebookem, ne s nožem v ruce. Nicméně on má k penězům kladný vztah, je příjemné je mít. Když chodil do školy, měl pocit, že komunismus je už za dveřmi, svačinky ve škole byly zadarmo, už to vypadalo nadějně. Učili je, že v roce 2000 budou všude vodotrysky a fontány, že peníze nebudou existovat a půjdou do obchodu a vezmou si, co budou chtít, protože bude komunismus. Byli vedeni tímto správným směrem, jen se to nějak zvrtilo a prodloužilo. A Trávniček trvá na tom, že se mu to ohromně líbilo. *(Je zajímavé, že si i po půlstoletí vzpomene na tehdejší slogan přejímaný od N. S. Chruščova, že ještě tato generace bude žít v komunismu.)*

❑ **TO SOCIOLOŽKA JIŘINA ŠIKLOVÁ JINAK HOVOŘÍ.** V týdeníku Ona Dnes, v příloze Mladé fronty Dnes z 29. dubna 2013, řekla, že se podílela na předvolební kampani Karla Schwarzenberga, volby dopadly jinak, než čekala, ale měla na setkáních v divadle Archa a v Lucerně radost, že pa-

tří právě mezi tyto lidi ... Hodlá napsat recenzi na knihu o 70. a 80. letech s názvem Náměstí Krasnoarmějců, tedy o normalizaci z pohledu filozofické fakulty. Člověk prý si uvědomuje hnusnost toho režimu. Lidé pořád opakují, že nebyly banány a mandarinky, ale k jakému ponižování byli lidé nuceni, je i pro ni, která v té době žila, přímo odporné, bylo to prznění lidí *(dnes k podobným situacím nedochází?)*. Lidé prý chodili do práce otrávení, často se tam flákali a kradli materiál, ze kterého si stavěli chaty *(jak vznikly ty ohromné materiální hodnoty, které byly po listopadu 1989 zprivatizovány, vytunelovány, když se lidé flákali a kradli – pár pytlů cementu?)*. Spousta lidí si myslí, že je lepší nadávat a nemusí nést odpovědnost, což

STŘÍPKY O DNEŠKU

za minulé-
ho režimu fungovalo, strana a vláda lidem nepřímo říkala, aby drželi hubu, aby byli poslušní a tak budeme spolu vycházet. *(Podobně dnes strana a vláda nás vyzývají jít jednou za čtyři roky k volbám, pokračujte v hospodách i na ulicích s nadáváním, ale na vládě vám to vždy opepříme, lúzo!)* Lidé podle Šiklové hledají viníka své nespokojenosti nikoliv u sebe, ale v poměrech. *(Zapomněla, že jakékoliv nedostatky sváděly Hlas Ameriky i Svobodná Evropa vždy na tehdejší režim, i když spadlo dítě do potoka!)* Při přednáškách po republice vidí hezká města, naše země docela vzkvétá a i ti, co získali peníze korupcí, je obvykle do něčeho investují a dávají tím vydělat dalším lidem *(korupčníky za jejich počínání pochválila, uniklo jí, že si budují paláce a jezdí na drahou dovolenou po světě)*. Pokud jí někdo na besedě tvrdí, že tak zle, jako dosud tu ještě nebylo, doporučuje mu, aby se raději šel oběsit, nejlépe dneska večer, je zbytečné, aby ještě chodil domů *(zdá se, že ji za tyto „argumenty“ nevyprovodili ze sálu)*. Prý po tomto „argumentu“ se lidé usmějí a řeknou, že ono to není tak špatné a vyprávějí, co kladného se jim povedlo a co dokázali *(v dnešní době je situace taková, že může být ještě hůře)*. Podle Šiklové někdy do lidí nutno tuktout, aby si uvědomili, že žijí v té momentálně nejlepší části celého světa *(tu si asi Jiřina Šiklová vysnila, nemá představu, jak v ní žijí statisíce nezaměstnaných, tisíce bezdomovců, samoživitelky,*

důchodci, když rostou ceny základních potravin, energií, služeb, léků – je neuvěřitelné, jak může tyto věci nevidět).

❑ O SITUACI V ÚSTAVU PRO STUDIUM TOTALITNÍCH REŽIMŮ.

Ředitel Ústavu pro soudobé dějiny Akademie věd ČR Oldřich Tůma v literární a kulturní příloze Práva Salon z 25. dubna 2013 řekl, že všichni křičí, volí co nejsilnější slova, zápasili by snad až do hrdel a statků, nikdo ale není schopen strážlivého pohledu na jádro sporu. Musel by zjistit, že není o ničem, co by svým významem aspoň vzdáleně odůvodňovalo takové nasazení a rozčilení ... Ústav nemá monopol na výklad naší nesvobodné minulosti, nijak takové debatě neudává tón, dosavadní příspěvek této instituce k historiografii je kvantitativně i kvalitativně marginální. Co není naopak marginální, je rozpočet instituce. Miroslav Vaněk na jiném místě Salonu uvádí, že přesahuje rozpočet všech akademických historických ústavů dohromady, které zkoumají dějiny našeho státu od pravěku po současnost, a to i v mezinárodním kontextu, nikoli pouze úzkou oblast činnosti represivních složek období nesvobody *(obvyklé pojmy komunistický režim, období nesvobody nechybějí)*.

❑ **BRNO NENÍ VÍDEŇ. I PO KULTURNÍ STRÁNCE.** Je titulěk článku v Deníku 25. 4. 2013. Autor (jis) uvádí, že v Brně je stále dost lidí, kteří odmítají přijmout skutečnost, že Brno osvobodila v roce 1945 Rudá armáda a odnášejí to památníky připomínající tuto událost. Po problémech s objektem v Králově Poli je dalším příkladem Památník osvobození na Moravském náměstí. Už otázka – *Souhlasíte s návratem sochy rudoarmějce po její opravě?* – je nesmyslná: celý objekt je umělecké dílo Makovského, Kuriala a Fuksy a postava rudoarmějce je jeho součástí. Jedna studentka řekla, že se tam sovětský voják nehodí, patří tam něco jiného. Autor článku se ptá slečny, zda by jí vyhovoval třeba Mickey Mouse nebo reklama na Coca-colu? *(Slečna byla asi „poučena“ v rodině, ve škole, v prostředí, v němž se pohybuje!)* Podstatný je závěr článku, v němž autor připomíná, že i Vídeň byla osvobozena Rudou armádou, z vděčnosti kdysi postavila celý pietní areál a jeho artefakty nesou symboly doby – rudé hvězdy, srp a kladivo a různé nápisy. A nikdo je ani neodsekává, ani neničí kamenné desky stupidními nápisy a malůvkami. Vídeň není Brno, je víc na jih. *(Velmi dobrá lekce brněnským hanobitelům!)* **kj**

aneb co v létě přináší divadelní a hudební sezóna

Janáčkovovo divadlo uvádí v repríze (18. VI.) Mozartova Dona Giovanniho. V režijním pojetí Bruno Berger-Gorského se Don Giovanni změnil na Giacoma Casanovu. Režisér vycházel z informace o Casanově účasti na pražské premiéře Dona Giovanniho a ze spekulace o jeho možné účasti na libreto opery. Casanova dožíval svůj život jako knihovník na zámku hraběte Josefa Karla Eusebia Valdštejna v Duchcově. Tam strávil poslední, velmi smutné roky svého života sepsáním díla Dějiny mého života. Ač je znám jako příslovečný svůdce žen, z Duchcova, údajně napomáhal Francouzské revoluci, k pádu Benátské republiky. Potud historické pozadí. Brněnské publikum zná Bruno Berger-Gorského z novátorského pojetí inscenace Verdiho Mackbetha v roce 2009, jež místy působilo až komicky. V Donu Giovannim se držel předlohy a nechával vynítn dramatickou situaci na pozadí scény Daniela Dvořáka, který po odchodu z ředitelského postu, svými scénami zásobil Státní divadlo Brno hluboko do roku 2014. Scéna Daniela Dvořáka je sdělná a některé obrazy připomínají Hollywood. Režijní pojetí přes jistou statickostí nepostrádá dramatický spád. Hudebně je představení, jak je pravidlem v brněnské opeře, dokonalé. Jen je otázka zda divák pochopí ztotožnění Dona Giovanniho s Casanovou.

Reduta reprizuje (26. VI.) inscenaci Dory Vicenikové a Jana Mikuláška Ende gut, alles gut, v překladu Konec dobrý vše je dobré. V anotaci se uvádí: Současné vedení spolu s kmenovým režisérem Janem Mikuláškem se loučí s krásným prostorem Divadla Reduta původní inscenací. Pro vysvětlení vedení Reduty odchází do Divadla na zábradlí, což je jenom jeden z důvodů, vyvolávající otázky nad současnou situací brněnského Národního divadla. Do konce roku má být bez ředitele. Nezbývá než odkázat čtenáře na článek uměleckého šéfa HaDivadla Mariana Amslera v Brněnském deníku (17. V.) pod titulem Divadlo nemá být servilní. Upozorňuje na politický vliv brněnského magistrátu na umělecký provoz Národního divadla a nebezpečí bezperspektivnosti u instituce jež musí plánovat provoz minimálně dva a více let dopředu. Upozorňuje na odchod uměleckého vedení Reduty do Prahy. K tomu přidáváme - odchod po sobě dvou ředitelů Filharmonie Brno a jejího dramaturga, spory kolem výměny ředitele Domu umění, stížení práce novinářů-divadelních kritiků zproplatněním divadelních lístků, vyjma novinářů schválených magistrátem a další kauzy brněnské kultury, jež probereme příště.

Městské divadlo na letní scéně v Biskupském dvoře Moravského zemského muzea premiéruje (22. VI.) inscenaci nazvanou Cyril a Metoděj s podtitulem aneb Dobrodružství písma. Autoři Stano Slovák, Jan Šotkovský a Petr Štěpán se soustředili na posledních šest let Cyrilova/Konstantinova života - jeho a Metodějův příchod na Velkou Moravu, vytvoření písma hlaholice, zavedení staroslovenštiny jako bohoslužebného jazyka, odchod z Moravy a posléze na triumfální obhajobu jejich mise a oprávněnosti slovanské liturgie. Vedlejší linií je milostný příběh tří Velkomoravanů - válečníka Vojslava, adepta mnišství Svojmíra a prosté venkovské dívky Vesny. Čínoherní výstupy jsou prokládány baletními výstupy s hudbou Karla Albrechta. Potud anotace inscenace. Historici se o interpretaci doby Velké Moravy dodnes přou. Vedle církevních legend se zachovaly jen zmínky v kronikách nepřátel Velké Moravy a hlavním vodítkem jsou archeologické nálezy z nichž nelze vyčíst duchovní nadstavbu a dobovou mentalitu. Vzhledem k tomu bude zajímavá autorská interpretace Velké Moravy režiséra Stano Slovákova.

Divadlo Bolka Polívky uvede (20. - 27. VI.) Metropolitní léto hereckých osobností 2013. Za všechny soubory uvedme Studio Dva, jež přijede (20., 21. VI.) s monodramatem Evy Holubové Hvězda. Komédie s humorem odkrývá zákulisí českého showbizny a líčí osobní problémy fiktivní herečky, která po pětácti letech v oblastního divadla nečekané zazáří v televizním seriálu.

Divadlo Husa na provázku reprizuje (17. VI.) vítěznou hru soutěže o Cenu Konstantina Trepleva 2013 - Na streche od Petera Scherhaufera. Nejedná se o nové vtělení kultovního provázkovského režiséra, ale o shodu jmen. Jde o absolventa Ekonomické univerzity z Bratislavy, člena dramaturgické rady festivalu Nová Dřma 2006 a 2007, člena Kolegia ředitelky Divadelního ústavu a spolupracovníka TV Markíza. Věnuje se divadelní publicistice, je autorem jednoho románu a několika divadelních her, z nichž dvě získaly ocenění v soutěži Dřma 2005 a 2006. Hra Na streche pro šest postav se odehrává na střeše panelového domu. Lze jen dodat, že posledním a rozhodujícím soudcem bude divák.

HaDivadlo reprizuje (19. VI.) hru na motivy románu Mary Schelleyové reFrankenstein Simony Petrů. Frankenstein neboli moderní Prométheus je hororový román Mary Shelleyové z roku 1818. Propojuje v sobě prvky gotického románu a romantického románu. Klade si otázku, jak moc je „stvořitel“ odpovědný za „stvořené“ a do jisté míry je i varováním před důsledky vědeckých experimentů a sobeckým zaměřením moderního člověka v době průmyslové revoluce, jež je v románu stavěno do kontrastu vůči altruistickým a ušlechtilým činům často obyčejných lidí. Příběh ovlivnil literaturu i popkulturu napříč žánry a inicioval vznik mnoha hororových příběhů a filmů. Dle autorky inscenace je Frankenstein 21. století křehká bytost zaskočená chladnou vědou a zářivou technologií. Co se tím chce říci snad divák pozná.

Divadlo Radost na Letní scéně uvede (1., 2. VIII.) vděčnou, dodnes hranou Nestroyovu frašku o cestě ke štěstí, Lumpaci Vagabundus a komedii psanou pro letní festival (5., 6. VIII.) Hnízdečko a šunkofleky z pera a v režii Vladimíra Pešky.

Letní shakespearovské slavnosti Brno 2013 uvedou dvě premiéry. Večer trojkrálový (18. - 20. VII.), v režii maďarské režisérky a ředitelky divadla Vígszínház v Budapešti Enikő Eszényi, je komedii, v níž scénická hudba z pera Róberta Mankoveckého hraje jednu z hlavních rolí a herci zvládají hru na hudební nástroje. Účinkující z nichž jmenujme za všechny Davida Hartla a Jána Jackuliaka. hrají slovensky i česky. Sen noci svatojánské (26., 27. VII.) v úpravě a režii dvojice Martina Kukučky, Lukáše Tripišovského má podtitul Svatební crazy komedie o věčném blouzení v lese vztahů. Inscenátoři se nechali inspirovat hypotézou shakespearologů- jedná se o dobovou objednávku komedie určené k provádění ke svatebnímu veselí. Dalším autorovým inspiračním zdrojem mělo být, v Shakespearově době stále živé povědomí o obřadech letního slunovratu-noci svatojánské, spojených se sexem. Z účinkujících jmenujeme alespoň Davida Prachaře, Vandu Hybnerovou a Csongora Kassaie.

Mezinárodní hudební festival 13 měst Centus Moraviae je dramaturgicky zaměřen na italské baroko a uvede 33 koncertů ve 29 dnech po měsících, kostelích, hradech a zámcích Jihomoravského kraje. Z akcí v okolí Brna jmenujme (23. VI.) vystoupení špičkového francouzského komorního souboru Café Zimmerman v Historickém sále slavkovském zámku, kde provede houslové koncerty Antonia Vivaldiho

a koncert v Zámeckém skleníku v Boskovcích (25. VI.), kde bude mít premiéru nově vzniklý česko-německého orchestr staré hudby složený z mladých instrumentalistů nazvaný podle své vedoucí, vynikající flétky Anny Fusek- Capella Anna s programem složeným opět z Vivadiho a pro změnu z Bacha.

Janáčkovu akademie uvede (3. - 13. VII.) Mezinárodní interpretační kurzy, kde mladí hudebníci z celého světa se přijedou učit autentickou interpretací českých skladatelů. Kurzy vznikly v roce 1967 a Janáček a brněnská hornová škola byli hlavními lákadly. I letos během kurzů zazní (6. - 8. a 10. - 12. VII.) na JAMU koncerty účastníků i (4. VII.) pedagogů kurzů.

Mezinárodní kytarový festival je jeden z našich největších kytarových festivalů. Má ohlas v odborných časopisech ve Velké Británii, Itálii, Japonsku a USA a přiveze do Brna na zahajovací koncert na Špilberku nazvaný Noc flamenca (11. VIII.) španělský soubor Oscar Guzmán y grupo Flamenco de Andalucia. Dále vystoupí na Nové radnici velcí magové kytary (12. VIII.) Judicael Perroy z Francie a (13. VIII.) Elephteria Kotzia z Řecka. Zázitek slibuje (15. VIII.) i houslista Pavel Šporcl s kytarovým doprovodem zakladatele a organizátora festivalu Vladislava Bláhy. Na závěr zazní (16. VIII.) specialita festivalu koncert kytarového orchestru složeného z účastníků kytarových interpretačních kurzů souběžných s festivalem.

Brněnská Filharmonie uvede (16. - 23. VIII.) pravidelný letní Festival Špilberk. Na nádvoří hradu zazní (16. VIII.) Dvořákův violoncellový koncert v podání Jiřího Bárty a Musorgského Kartinky za řízení Alexandra Markoviče a Verdiho Requiem (20. VIII.) s Českým filharmonickým sborem a sólisty pod taktovkou Leoše Svárovského. Festival má zaujmout turisty, proto bude uveden (22., 23. VIII.) populární Weberův muzikál Jesus Christ Superstar v koncertním provedení souboru Městského divadla Brno.

Folklorní festivaly proběhnou v Brně tři. První v rámci cyklu Brněnsko tančí a zpívá (13. VI.) má název Za našema humnama a uvede soubory z Brna a okolí pěstující místní folklor. Druhý mezinárodní festival F-scéna (27. VI. - 19. VII.) je domovský festival Vojenského uměleckého souboru Ondráš a jeho zahraničních hostů. Třetí je 24. Mezinárodní folklorní festival Brno (28. VII. - 1. IX.) pořádaný Folklorním sdružením, jež spolupracuje se zahraničními festivaly, v Košicích, v polské Legnici, v ukrajinském Lucku a ve švýcarském Fribourgu.

Kino Art uvádí (23. - 26. VI.) v německo-francouzsko-řecké produkci Meteoru. Režisér Spiros Stathouloupoulos se zabývá tématem lásky mezi mnichy, ve fotografickém prostředí jednoho z nejstarších klášterů v Evropě, řeckého skalního kláštera Meteora. Blind Ring (24. - 28. VI.) zpracovává v produkci USA a v režii dcery slavného režiséra Sofie Coppolové módní téma kriminality teenagerů a Muž z oceli (20. - 23. VI.) Zacka Snydera a Světová válka Z (29., 30. VI.) Marca Forstera jsou variací na Supermana a katastrofické téma.

Letní kino na Dobráku na rozdíl od Kina Art zveřejnilo svůj letní program už na konci května. Vyrovná se situací, kdy koupaliště na Dobrovského je pro rekonstrukci uzavřené a musí se obejít bez podpory. Zahájí (28. VI.) sezónu bezplatným vstupem na černou gangsterskou komedii kultovního irského dramatika a režiséra Martina McDonagha V Brugách a následují do konce prázdnin další kultovní, oscarové a cenami festivalů ověřené filmy. Dramaturgií je vážným konkurentem Artu.

SLAVKOVSKÉ MEMENTO 2013

Akce nesoucí tento název je zaměřena na práce z oboru literatury faktu, zejména s válečnou a vojenskou tematikou. Poprvé se uskutečnila v roce 2005 u příležitosti 200. výročí bitvy tří císařů u Slavkova v roce 1805. Od samotného počátku je součástí literární a výtvarná soutěž určená pro žáky ZŠ a studenty SŠ. Pravidelně se zúčastňují žáci a studenti ze Slavkova a okolí, dále také z Uherského Hradiště, Letohradu, Jaroměře, ale i studenti vojenské střední školy z Moravské Třebové. Vedle hlavního organizátora, kterým je slavkovský zámek se na organizaci soutěže podílí Klub autorů literatury faktu a Československá obec legionářská Brno 2. Záštitu přebírají město Slavkov, hejtman JmK, Vojenská akademie Vyškov a v posledních ročnících také generální konzul Ruské federace v Brně.

V letošním roce porota, jejímž předsedou byl Jan Kux z Klubu autorů literatury faktu hodnotila celkem 168 prací, z toho 136 literárních a 32 výtvarných, které předložilo 175 autorů. Vyhlášenými tématy byly „Války - neválky“ a „Humor a satira ve válce“. 26. dubna, kdy proběhlo s napětím očekávané slavnostní vyhodnocení byla udělena řada cen a čestných uznání. Za výtvarné práce byly odměněni žáci ZŠ Tyršova i Komenského Slavkov. Zbýlé čtyři ceny putovaly na ZŠ Šaratice. V kategorii SŠ všechny ceny získali studenti Gymnázia Bučovice. Za poezii byli oceněni žáci ZŠ Komenského a Tyršova ze Slavkova, ISŠ Slavkov gymnázií v Bučovicích a Uherském Brodě. V kategorii prózy bodovali žáci ZŠ Svatobořice-Mistřín, ZŠ Komenského Letohrad, ZŠ Tyršova Slavkov a žáci z víceletých gymnázií Bučovic a dokonce třikrát z Vyškova. Za dlouhé prózy s jedinou výjimkou z Vyškova brali ceny studentky a studenti Gymnázia Uherské Hradiště. Obráceně dopadlo hodnocení kratších prozaických prací, kde bodovalo zejména gymnázium Vyškov. Po jednom ocenění získali studenti z gymnázií Uherské Hradiště, Pardubice a dvě ocenění si převzali také studentka a student Vojenské střední školy z Moravské Třebové. Generální konzul Ruské federace Andrej Jevgenjevič Šaraškin ocenil Barboru Kulihovou z Gymnázia Uherské Hradiště. Zvláštní cena pak byla udělena Tadeáši Kratochvílovi z Gymnázia a střední pedagogické školy v Přerově za obsáhlou práci o historii čs. legií na Rusi. Ten shodou okolností přebíral za stejnou práci 1. cenu v Moravském zemském muzeu v Brně. Ocenění žáci a studenti vedle diplomů obdrželi

knižní dary z nakladatelství Doplněk, JOTA, Akademického nakladatelství CERM a Nakladatelství Moravská Bastei – MOBA. Vítězové pak navíc poukázku na zájezd do Terezína, kterého se také 19. května zúčastnili.

Soutěž ukázala, že jsou žáci a studenti svými pedagogy dobře vedeni, budou uchopit a zpracovat na solidní, či dokonce vysoké úrovni témata, která nejsou v současnosti zrovna na výsluní

popularity. Objevily se však také i nepřilíživé pokusy o idealizování vojáků nacistického Německa. Snad je to i tím, že dnes ani řada učitelů vlastně neví jaký postoj mají k poměrně nedávným historickým událostem zaujmout, natož jak je pak žákům vykládat. Naopak pozitivní je skutečnost, že oproti předchozímu ročníku počet soutěžících i přihlášených v každé kategorii vzrostl.

Tibor DÁVID, foto autor

Výbor národní kultury v Brně Vás srdečně zve na pořad:

„LETNÍ KONCERT VNK“

Účinkující: **žáci ZUŠ ORCHIDEA,
Jana Babáka 1, Brno-Královo Pole**

Pořad se koná

**v pondělí 17. června 2013 v 17 hodin
v sále školy – Jana Babáka 1, Brno
(tramvaj č. 12, trolejbus 34 + 36)**

Rádi Vás a Vaše přátele vítáme. Dobrovolný příspěvek.
NA SHLEDANOU PO PRÁZDNINÁCH

www.vnkbrno.cz

GALERIE OPĚT OTEVŘENÁ

18. února 2013 vypověděla akciová společnost Jižní centrum Wannieck Gallery nájemní smlouvu kvůli nezaplacení nájmů. 22. února vedení galerie oznámilo, že město chce kulturní instituci zlikvidovat, i když si získalo dobrou pověst. Brno i Jižní centrum navrhuje různá řešení vzniklého problému, ale bezvýsledně.

Tato situace vyvolala u nás v takových případech obvyklou vlnu emocí a křiku, v živé paměti jsou odvolání a jmenování ředitelů Národního divadla a Národní galerie v Praze. 2. dubna dospěla situace tak daleko, že galerie zavřela a její pracovníci začali vyklízet výstavní prostory, balit vystavené exponáty. Vypadalo to, že Brno nemá daleko od ostudy nechat padnout významný kulturní stánek. Starosta Brna-střed Libor Štástka (ODS) přišel s nápadem založit nadaci, která by mohla mít ve vlastnictví výstavní prostory a galerie by jí půjčila své sbírky na delší dobu. Nadace by též podporovala začínající umělce a kulturní instituce v Brně. Především primátor Roman Onderka příliš tomuto nápadu nebyl nakloněn. Po několika dnech uklidnění vášně byla 29. dubna 2013 podepsána v tichosti nová nájemní smlouva a 2. května 2013 je galerie opět v provozu. U nás obvyklý Kocourkov skončil, na jak dlouho? Jak dopadne projekt nadace starosty Brna-střed Libora Štásky? **Karel JANIŠ**

OCELÁŘI BEZ ZAMĚSTNÁNÍ PŮJDOU – DONAHA!

„Donaha!“ je název nového tříhodinového muzikálu, který uvedla v ČR poprvé v brodwayské instrumentaci v premiéře 17. a 19. května Činoherní scéna Městského divadla v Brně. Nejen svá těla, ale i srdce v ní odhalí parta šesti chlapů valcírů, kterým kapitalistická krize zavře ocelárnu. Nezaměstnaní čelí svými kousky v kamarádské partě krizi fungování a soudržnosti rodin.

Komediální příběh nezaměstnaných ocelářů z Sheffieldu z 90. let minulého století se objevil v britském filmu v roce 1997. Američané z něj udělali r. 2000

úspěšný muzikál. Dramaturg Městského divadla **Jan Šotkovský** s režisérem **Stanislavem Slovákem** se chopili této situační legrace na hraně o lidech bez práce v těžké životní situaci v překladu od **Pavla Dominika** se třinácti hudebníky s dirigentem **Karlem Cónem** a nastudovali z něj kompletní muzikál se skvělými hereckými výkony. Dle dramaturga, kdyby z něj někdo vymazal pěvecká čísla, zbyla by z něj skvělá činohra.

V divadelním koncertu šestice chlapů vytvořil roli Jerryho, který se snaží vydělat peníze na alimenty pro syna, **Petr Štěpán**. Jeho nejlepšího kamaráda Da-

vea, který bojuje s tloušťkou a pocitem, že už nepřitahuje svou ženu, ztvárnil **Jakub Uličník**. Outsidera Malcolma bez kamarádů hraje **Lukáš Janota** a obávaného kontrolora Harolda, který po vyhazování z práce těžko shání peníze na splácení solária a vířivky pro svoji manželku, **Igor Ondříček**. Ztřeštěného Ethana představuje **Michal Isteník**. Řeckého emigranta Nikose, který i po šedesátce se zničenou kyčlí chce předvádět světu, jak tancují velcí chlapi, vytvořil **Zdeněk Junák**. V dalších rolích se objevil **Zdena Herfortová**, **Markéta Sedláčková**, **Johana Gazdíková**, **Jana Musilová** aj. (vž)

PAPEŽ CHCE CÍRKEV CHUDOU A PRO CHUDÉ ...
TO UŽ NĚKDO HLAŠAL ... A NEUPÁLI! HO ZA TO?

JIŽNÍ KŘÍDLO OPRAVENO

Po dvou letech byla ukončena rekonstrukce a regenerace jižního křídla hradu Špilberk. Dotýkala se především dosud neopravených a veřejnosti nepřístupných prostor jižního, částečně i středního křídla a také bastionu a venkovních úprav při hospodářském zázemí. Cílem bylo za použití dobových autentických materiálů zachovat podobu ze 40. let 20. století, kdy hrad sloužil jako vzorová kasárna wehrmachtu. Zároveň proběhl záchranný archeologický výzkum, který přinesl řadu překvapivých nálezů, např. zbytky měděného plechu na ražbu mincí, kamnových

kachlů s různými motivy z 15. století, aj. Rekonstrukci provedla firma Tocháček. Cena díla je 155,4 milionů korun, dotace z evropských fondů činí 42,1 mil. Kč. V opravených prostorách budou výstavní sály, zázemí a opět bude sloužit i oblíbená hradní vinárna.

Rekonstrukce hradu probíhá od roku 1983 a ani nyní nekončí. Pokračovat se bude opravou východního přístavku nad severovýchodním bastionem, hospodářského zázemí pod severní terasou a vodojemů vestavěných ve východním bastionu. **Tibor DÁVID, foto autor**

Bohumír Pospíšil

Mých veršů zdroj

Ty jsi moje energie, moje prahmota,
co má tu sílu, že kola rozmotá,
ty jsi moje povzbudivá injekce,
ale také pomník mojí věčné fikce,
ty jsi lokomotiva, co táhne celý vlak,
záchranná loď, co vyzvedává z moře vrak,
ty jsi tajný hašíš mých všedních dnů,
ty jsi pikantnost, při které nezrudnu,
ty jsi moje báseň, moje práce,
moje láska, moje inspirace,
vláčeť mne dál bodláčím a hložím,
celým krásným světem božím,
a já ti budu zpívat o kráse a o mládí,
o životě, kde není naduládí.

Promenádní koncerty

Také letos připravila Veřejná zeleň města Brna pro zájemce zajímavé zpestření v parku Denisou sady. Vždy v neděli od 15 do 16 hodin - v termínech 30. 6., 4. 8. a poslední 1. 9. v čase od 14 do 17 hodin, kdy se bude konat tzv. kloboukové loučení s létem. V programu, který proběhne za každého počasí v uvedené dny zdarma vystoupí Louis Armstrong revival, cimbálová muzika Šmýtec a skupina Breeze Band. **did**

Naši letní jubilanti

1. 6. Ing. Jaroslav SVOBODA, 80 let, ZO 0302
 4. 6. Růžena KLUČKOVÁ, 79 let, ZO 0302
 5. 6. Zdeňka BENÁČKOVÁ, 71 let, LKŽ
 6. 6. Pavla POKORNÁ, 72 let, ZO 2711
 7. 6. Yvona KREICIGEROVÁ, 79 let, ZO 2701, Ladislav HAVEL, 70 let, ZO 1401, Růžena PIJÁČKOVÁ, 90 let, LKŽ
 8. 6. Jaroslav HUTÁREK, 83 let, ZO 2701, Jiřina KRATOCHVÍLOVÁ, 63 let, ZO 1401, Karel PŘIKRYL, 77 let, ZO 0423
 9. 6. Stanislav KLIMEŠ, 79 let, ZO 0502
 10. 6. Ing. Dušan TOMČO, 61 let, ZO 3023
 12. 6. Jiří VINCENC, 76 let, ZO 0502
 15. 6. Dana TOTHOVÁ, 60 let, LKŽ
 16. 6. Marie BENEŠOVÁ, 72 let, ZO 0102, Vladimír SLADKÝ, 83 let, ZO 2701
 17. 6. Richard NEČAS, 90 let, ZO 2101
 18. 6. Barbara FOJTÍČKOVÁ, 79 let, LKŽ
 19. 6. Zdeňka VOTAVOVÁ, 69 let, ZO 1505, Jiří PEŇÁZ, 70 let, ZO 0505
 20. 6. Josef ŠRÁMEK, 87 let, ZO 1101, Jan CABEJŠEK, 76 let, ZO 0102, Karel BARÁK, 68 let, ZO 0701
 21. 6. Alois KALVODA, 80 let, ZO 0600, Ludmila CUPÁKOVÁ, 71 let, ZO 3008
 22. 6. Ing. Arnošt DVOŘÁK, 86 let, ZO 1101, Pavel AUER, 55 let, ZO 0416
 23. 6. Anežka POKORNÁ, 75 let, ZO 1101, Vladimír MAŠTALÍŘ, 88 let, ZO 1511, Zdena KORČÁKOVÁ, 52 let, ZO 3023, Milada MARŠOVÁ, 87 let, ZO 3023, Jan POKORNÝ, 84 let, ZO 1401
 24. 6. Jiřina KURCINOVÁ, 69 let, ZO 0505
 25. 6. Pavel ŠEBELA, 50 let, ZO 0701
 28. 6. Vladislav MAŠTALÍŘ, 88 let, ZO 1511
- ❖ ❖ ❖
1. 7. František KROUPA, 80 let, býv. předseda MěRK, Ing. Leopold KRESTA, 84 let, ZO 0305
 2. 7. Jaroslav DOBRÝ, 80 let, ZO 2202, Ilona FUNTIOVÁ, 46 let, ZO 3023, Antonín LEVÍČEK, 86 let, ZO 1401
 3. 7. Petr KAČÍREK, 67 let, ZO 0503, Oldřich VOLÁNEK, 65 let, ZO 1508
 5. 7. Věra KŮROVÁ, 68 let, ZO 0507
 6. 7. Božena NOVÁČKOVÁ, 76 let, býv. členka MěV a předs. LKŽ
 7. 7. JUDr. Helena SÝKOROVÁ, 58 let, místopř. MěV
 8. 7. Miroslav ŠEVČÍK, 84 let, ZO 1101, Jana KRUMPOLCOVÁ, 83 let, ZO 1401
 9. 7. Doc. PhDr. Milan BARTOŠ, CSc., 86 let, ZO 2101, Marta KUČEROVSKÁ, 85 let, ZO 2708
 10. 7. Mgr. Libuše POLLAKOVÁ, 72 let, ZO 1101, Vladimír TOMSA, 57 let, ZO 0503, Libuše KAZDOVÁ, 74 let, ZO 2101
 11. 7. Štěpán ZAJÍČEK, 83 let, ZO 0502, Karel ŠULC, 79 let, ZO 2101
 13. 7. Jana GRÜNVALDOVÁ, 69 let, ZO 0505

15. 7. Jindřiška DAŇKOVÁ, 82 let, ZO 2101
16. 7. Alois BARÁK, 66 let, ZO 2701, Julius FILA, 82 let, ZO 3003, Zdeněk GERYLOV, 82 let, ZO 0502
17. 7. Danuše JAROŠOVÁ, 64 let, ZO 2701, Jaroslav HEJDA, 86 let, ZO 3003
19. 7. Berta LOFFLEROVÁ, 84 let, ZO 1505, Karel GRÜNVALD, 72 let, ZO 0505, Václav DEVERA, 80 let, ZO 0600
21. 7. Hana TOMÁNKOVÁ, 43 let, ZO 3023, Karel FINTES, 71 let, ZO 2101
23. 7. Alena BURCEVOVÁ, 68 let, ZO 1401
24. 7. Anna HORAKOVSKÁ, 64 let, ZO 0505, Ladislava KOUDELKOVÁ, 76 let, ZO 0305
25. 7. Oldřich DRÁPAL, 81 let, ZO 0505, Václav HUBENÝ, 88 let, ZO 2101, Josef HÁDLÍK, 72 let, ZO 2301
26. 7. Radoslav MAREK, 61 let, ZO 3002,

- Marta ZEMČÁKOVÁ, 82 let, ZO 2101,
- František ŠICHTANC, 88 let, ZO 2708
27. 7. Miroslav ŠILHÁNEK, 84 let, ZO 0305
28. 7. Josef AMBROŽ, 75 let, ZO 0505
29. 7. Richard NOVÁK, 90 let, ZO 0305, PhDr. Kamila ZEŽULOVÁ, 85 let, ZO 0305
30. 7. Lilian PRYZCZKOVÁ, 81 let, LKŽ

Všem našim jubilantům přejí pevně zdraví a hodně spokojenosti ZO (MíV), MěV KSČM a LKŽ Dobromysl. S gratulací se připojuje také naše redakce.

Zároveň opět velmi důrazně žádáme výbory ZO, aby údaje o jubilatech do společenské kroniky předávaly čitelně, včas a podle tohoto vzoru. Velmi nám ulehčíte práci a předejdeme zbytečným chybám. **did**

Ideově teoretická sekce MěV KSČM v Brně zve na

DISKUSNÍ ČVRTEK

který se uskuteční

20. června 2013 od 16 hodin na MěV KSČM.

Téma: *KSČM a současný vývoj v mezinárodním komunistickém hnutí.*

Účast přislíbil soudruh RNDr. Václav Exner, CSc.

CHTĚJÍ KONEC ZAHRÁDKÁŘŮ V ČR?

Evropská Komise pracuje na návrhu zákona, který by zakazoval šíření osiva mezi drobnými zemědělci i běžnou populací. Zahrádkáře a drobné zemědělce stává do role velkých pěstitelů, kteří by museli mít registrované každé semínko, které vsadí do země. Může omezit potravinovou suverenitu jednotlivých států, regionů a skupin a omezit svobodnou volbu spotřebitelů potravin, kteří se pak stávají závislými na velkých osivářských firmách.

Pokud by byl tento návrh přijat, nastalo by striktní omezení uvádění osiv a rozmnožovacího materiálu do oběhu v EU. Požadavky vyhovují zemědělské velkovýrobě, ale významně sníží možnost zemědělců uchovávat tzv. farmářská osiva, a také zahrádkářů, drobných pěstitelů a organizací, které se věnují záchraně a uchování starých odrůd.

Velká administrativní zátěž - způsobená požadavkem registrace každého osiva - by znemožnila drobným zemědělcům pěstovat na svých polích zeleninu, obilí a další plodiny z osiva z předchozí sklizně nebo od sousedního zemědělce a stavěla by tuto činnost na hranici zákona. Totéž by platilo i pro zahrádkáře či nově oblíbené komunitní zahrady. Ti by pak mohli pěstovat pouze z registrovaných semen pocházejících od velkých osivářských firem. Sousedé by si nemohli vyměnit přebytky svých sazenic rajčat anebo použít na zahrádce jako sadbu své brambory z loňska.

Návrh by omezil druhovou i odrůdovou rozmanitost kulturních rostlin a naše spo-

lečné kulturní dědictví v podobě starých a krajových odrůd. Zpochybní udržitelné potravinové systémy a ekologické zemědělství. Toto nařízení se týká farmářů, drobných zemědělců i zahrádkářů, které svými ustanoveními stává mimo zákon, ale také spotřebitelů, kterým omezuje možnost svobodného výběru potravin.

Předseda brněnské městské organizace Českého svazu zahrádkářů Martin Řiha, bývalý kandidát na brněnského senátora za KSČM, k tomu řekl: »Nesmyslně z EU k nám došlo dost, ale tento vede. Jako zahrádkář si nedovedu představit jak by se certifikovaná sadba prodávala. Na druhou stranu chce EU udržovat staré odrůdy a to si nějak protiřečí. Nebo je to lobbing nadnárodních koncernů, které chtějí zlikvidovat tradiční domácí výrobce sadby? Další období napoví. Stejným způsobem už likvidovali české a moravské zemědělství,« varoval šéf zahrádkářů Řiha.

Otevřený dopis evropským institucím proti tomuto návrhu můžete podepsat online na: www.seedforall.org (vš)

Petici proti nařízení lze podepsat na: <https://www.openpetition.de/petition/online/rozmanitost-osiv-v-ohrozen-proti-narzen-eu-o-osivech-ve-prospech-osivarskeho-prumyslu>